

[Steenholdt]

de bliver reduceret nu eller senere, kan vi ikke være trygge ved udviklingen, fordi den i så fald går i den forkerte retning.

Vi har endnu ikke opnået en tilfredsstillende åbning med hensyn til aflønningen af det grønlandske politivæsen, og jeg håber sandelig, at den nye start vil føre til en rolig og velovervejet fornyelse, nemlig samme løn for samme arbejde. Den nye justitsminister må skrive sig bag øret, at fødestedskriteriet i Grønland er blevet ophævet for adskillige år siden. Og jeg vil gerne høre ministerens kommentar hertil.

Ligeledes kunne jeg tænke mig at høre, om ministeren mener, at vi også langt ud i fremtiden skal blive ved med at sende vores kriminelle til de danske fængsler.

Jeg hilser regeringens femte og sjette hovedområde velkommen, da det har noget med Grønland at gøre. Som det efterhånden er velkendt i hvert fald i de nordiske lande, er jeg meget bekymret for den foruroligende forurening af havene i de arktiske områder.

I den forbindelse vil jeg takke tidligere udenrigsminister hr. Ellemann-Jensen for hans indsats i henseende til at overtale det tidligere Sovjetunionens regering til ikke at genoptage sine atomprøvesprængninger ved Novaja Zemlja. Jeg håber, at den nye udenrigsminister vil tage sagen lige så alvorligt som sin forgænger.

Mine bekymringer blev yderligere forstærket, da jeg bragte i erfarings, at flere radioaktive stoffer er blevet sænket i Barentshavet. Eksistensgrundlaget for de nordatlantiske folk – ja, for de arktiske folk som helhed – er havet og dets ressourcer. Der foretages en miljøvurdering, og ansvaret for miljøet må styrkes i det danske samfund såvel som i andre lande, siger statsministeren.

Jeg er enig med regeringen i, at det er uacceptabelt, at mennesker i dagens Danmark skal være henvist til at leve på gader og banegårde. Jeg har desværre med mine egne øjne set, at alt for mange af mine landsmænd lever livet på den måde her i Danmark. Jeg vil i den forbindelse rette en kraftig opfordring til socialministeren om at indlede en samtale med Grønlands hjemmestyre med henblik på udforme en retningsplan for hjemløse grønlandere i Danmark. Når man sætter de sårbare grupper i centrum, må man ikke se bort fra en del af de nordatlantiske folk.

Det er på den måde, jeg som repræsentant for Grønland siger goddag til den nye regering og farvel til den gamle. I den forbindelse vil jeg sige til den forhenværende statsminister hr. Poul Schlüter: Vi fra Grønland savner Deres samlende, taktiske og målsøgende begavelse. Det er den almindelige vurdering i Grønland, at Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre i den tidligere regerings tid har givet den danske befolkning en højere livskvalitet, og det var første gang i en menneskealder, at Danmark i 1991 havde overskud på betalingsbalancen.

Til vores tidligere udenrigsminister vil jeg nøjes med at citere udenlandske aviser og deres regeringers samstemmende karakteristik af den daværende udenrigsminister. De sagde: »Det er synd for det lille land Danmark, at det har så stor en udenrigsminister.« Tak for den store og gode indflydelse, de to herrer har haft på mit land, Grønland!

Atli Dam (S):

Hr. formand, da det først nu på dette sene tidspunkt i valgperioden har været mig muligt at optage det arbejde i Folketinget, som min suppleant, Jacob Lindenskov, har bestridt, finder jeg det naturligt at bekræfte, at der herved ikke ændres noget i det traditionelt tætte samarbejde, der har bestået mellem det danske Socialdemokrati og det færøske.

I konsekvens heraf betragter jeg mit mandat som en del af den nye regerings parlamentariske grundlag og udtrykker tilfredshed med, at der dermed reelt står et flertal af Tingets mandater bag regeringen.

I arbejdet vil jeg bestræbe mig på i mindst mulig udstrækning at præge sådant lovgivningsarbejde, som udelukkende vedrører danske forhold, og i højere grad beskæftige mig med fællesanliggenderne og de færøske særanliggender.

Endvidere vil jeg betragte mig som en speciel repræsentant for Færøernes Lagting og det færøske landsstyre og som sådan virke for gennemførelse af beslutninger, truffet af et lagtingsflertal eller af landsstyret, når sådanne beslutninger fordrer videreforhandling med det danske Folketing, Danmarks regering eller danske administrative myndigheder.

Der har siden hjemmestyrets indførelse i 1948 været en udstrakt forståelse i dette høje